

ται, κρεῖται ἄρ' Ἐμπεδοκλῆς ἢ Δημόκριτος. Α
 οἱ δὲ οὐδὲ τὴν ἕσπον αὐτῆς λέγουσιν, ἀλλ' ὡς
 φανερῶν χρεῖνται. δεῖ δὲ καὶ, εἰ καταψύξεως
 χρεῖνται, αὐτὸ τὸ διασπασθῆναι. εἰ γὰρ ἐν τοῖς
 αἰῶσι θερμὸν, ἢν ἀπὸ τῶν οἰκείων. τὸ δὲ σύμ-
 φυτον πνοῖμα δι' ὅλου, καὶ ἀρχὴ δὸτ' τῷ
 πνοῖμονος. δοκεῖ δὲ καὶ τὰ τῆς ἀναπνοῆς
 εἰς πάντα διαδίδουται, καὶ ὡσεὶ ἀεὶ ὡσεὶ τῷ
 το δεικτέον ὡς ἔστιν. ἄσπον δὲ, εἰ μὴ δεῖ-
 τῆς πνοῆς κινήσεως, καὶ ὅτ' ἔσφρησεν. εἰ δὲ δια-
 πνεῖ πρὸς ταῦ, ἢν ἐπὶ καταψύξεως εἴη χρεῖ
 εν. ἀλλὰ μὲν καὶ ἢ διαδίδουται, ὡς τε ἀ-
 ναπνοῆς, καὶ τὸ τῆς αὐτῆς. καὶ πάλιν τὸ
 τῆς παλινρροίας, εἰ περ δὸτ' πάντων, διαμα-
 ρῶν πλὴν εἰ ἄλλον ἕσπον δὸτ' ἔχουσαν.
 τὸ δὲ πρὸς τῆς καὶ πνοῆς, δὸτ' ἔσφρησεν
 καρδίας. ἐν πολλοῖς δὲ οὗτω τῶν ἐνεργειῶν
 καὶ τῶν δυνάμεων. ἄσπον οὐκ ὅμως εἰ καὶ
 εἰς τὸ ἔσφρησεν διαδίδουται, καὶ γὰρ δὴ τὸ φα-
 νερὸν ἐξ ἀρτηριῶν. διὸ, καὶ περ εἰρηδ', σπε-
 πτόν πρὸς ἀναπνοῆς, καὶ τῆς ἐνεργείας, καὶ
 πνοῆς μέρασι, καὶ πῶς, ἐπὶ δὲ οὐδ' ὅσπου
 τῆς ἔσφρησεν πᾶσι δὲ ἀρτηριῶν, ὅτ' αὐ-
 τοῖς τε τοῖς ἀρτηρίοις καὶ ἀλλοῖς πᾶσι τῶν με-
 ρῶν, ζῆ δὲ τὰ φυτὰ καὶ πρὸς ἐνεργείας. ταῦτα μὲν
 εἰμαίοντες πῶς τῶν πρὸς τὰς φθοράς.

fiat dicunt, ut Empedocles, & Democri-
 tus. Alij ne id quidem, nec modum eius
 assignant, sed tanquam manifestus sit, eo
 vtuntur. Atqui si refrigerationis gratia fi-
 at, id ipsum exponendum est. Calidum ita-
 que si in supremis tantum sit partibus,
 tum inferiora refrigeratione nulla indi-
 gent. Sed non est in supremis tantum. Nā
 spiritus per vniuersum corpus est, & ini-
 tium respirationis à pulmone est. Quo pacto
 itaque qui in extremis est calor refrige-
 ratur? Et dicit quispiam, refrigeratio-
 nem respiratione factam in omnes partes
 distribui per continuitatem. Sic proximas
 pulmōni partes ab aëre attracto frigefieri,
 deinde vicinas frigefacere, & ita deinceps
 vsque ad extrema. Sed ostendendum
 id est, fieri non posse. Quis itaque modus
 extremorum erit. Absurdum est enim o-
 mnino statuere ea agitatione quapiam, &
 C velut alimento non indigere. Quòd si dic-
 cas perspirationem totius esse aliquam,
 quæ scilicet agitationem spiritibus præ-
 beat totius, tum quis erit finis respirationis?
 non enim refrigeratio erit, si eam perspi-
 ratio efficiat. Et in vniuersum, ambiguum
 negotium hoc totum est. Siue enim
 refrigerationem extremorum in respirationem
 referas, tum ad ea vsque distributionis
 ipsius celeritas quomodo sensum effugiet?
 siue perspirationem constituas,
 D quæ calorem in ambitu totius existentem
 foueat, tum præterquam quòd respirationis
 hic finis esse amplius non possit, siquidem
 perspiratione illum consequi liceat: mirabilis
 quoque erit profectò omnium inter se
 partium fluxio, & refluxio perspiratione
 facta. Nisi dicas eundem in vtroque rectè
 finem centeri, & qui in ambitu totius calor
 sit non ita plenus, & auctus, perspiratione
 sufficienter foueri possit: qui verò in corde,
 & vicinis illi partibus sit, vehementissimus,
 maiore refrigeratione opus habere, vt in
 primis ob hunc ipsum insituta fuisse
 respirationem videri queat: & proinde
 maiorem quoque vim aeris eo attrahi
 oportere, ob quam instrumenta capaciora,
 & actio quædam magis conspicua à
 Natura fuerint constructa. Per multa enim
 eiusmodi in cæteris quoque actionibus,
 facultatibusque contingunt. Adhuc tamen
 absurdum est, si ad os quoque distributio
 fiat: id quod ex arterijs est manifestum. Ob
 hæc itaque, vt dictum fuit, de respiratione
 perquam diligens consideratio est habenda,
 cuiusnam gratia fiat, & quibus partibus
 communis sit, & quomodo sit. Præterea,
 nec alimentum omnibus per arterias
 adfertur, veluti tum vasis ipsis, tum alijs
 partibus quibusdam, Viuunt autem plantæ
 quoque, & aluntur. Sed hæc ad ea pertinent,
 quæ de interitu rerum traduntur.

Κεφάλαιον δ.

E CAPVT IIII.

Ε Πεί δὲ πρὸς ἀμύνησιν τῶν ἐν τῇ ἀρτη-
 ρίᾳ πινόμενος, ἀναπνοῆς, σφυγμῶς, πεί-
 νη δὲ, ἢ τῆς ἔσφρησεν ἔσφρησεν, καὶ πῶς,
 τῆς λεκτέον ἔσφρησεν, καὶ πῶς, καὶ πῶς,
 καὶ τῆς πνοῆς. τούτων δὲ ἢ μὲν τῶν σφυγμῶν,
 καὶ τῆς ἀμύνησιν φανερῶν καὶ ὅσπου μέρασι

CYm autem motiones in arteria con-
 tenti spiritus, tres sint, respiration, pul-
 sus, & tertia, alimenti aduectio, elabora-
 tioque, de quaque harum dicendum est,
 & vbi, & quo pacto sit, & cuius gratia fiat.
 Pulsus itaque motio qua parte sit, sensu
 quoque est manifestum, quamuis scilicet
 animalis partem tangentibus. Sed respi-
 rationis motus, in qua sit parte, aliquousque
 manifestum quidem sensu quoque est.